

Bemærkninger til forslaget

I foråret 1987 vedtog Folketinget lov om de videregående teknikeruddannelser. Denne lov skulle samle teknikeruddannelserne i Direktoratet for Erhvervsuddannelserne under Undervisningsministeriet og medføre en hensigtsmæssig samordning af uddannelserne.

Det betød afslutningen på den forvirring, der førhen var om de mange teknikeruddannelser. De blev samlet under ét direktorat, og der blev skabt klarhed omkring adgangsvejene til uddannelserne, et mere fleksibelt uddannelsessystem og ordnede forhold med hensyn til meritoverførsel.

Desværre fik man ikke landbrugstekniker- og gartneriteknikeruddannelserne med i teknikerloven, hvilket har betydet, at disse uddannelser i dag står placeret uden sammenhæng med de øvrige teknikeruddannelser og uden mulighed for meritoverførsel bortset fra enkelte fag på merkonomniveau.

Samtidig opretholdes en betydelig og umotiveret særskilt administration af disse uddannelser i forskellige ministerier og direktorater, idet landbrugstekniker- og gartneriteknikeruddannelserne administreres af Kulturministeriet.

Det må være en oplagt opgave for regeringen at afbureaukratisere administrationen af disse uddannelser ved at samle dem i Direktoratet for Erhvervsuddannelser under Undervisningsministeriet. Dermed kan der uden tvivl hentes betydelige rationaliseringsfordele og spares stillinger og bevillinger på Landbrugsministeriets og Kulturministeriets budgetter.

Endelig er der selvsagt uddannelsesmæssige begrundelser for, at faglige uddannelser skal ligge i Undervisningsministeriet og ikke i andre fagministerier, hvilket vil fremgå af gennemgangen af de enkelte uddannelser.

Uddannelserne skal tilrettelægges i henhold til teknikerloven. De nuværende skoler kan efter teknikerloven fortsætte som selvejende institutioner og kan dermed fortsat skabe deres egen profil.

Udgifterne ved undervisningen, herunder udgifter til udstyr, inventar og anlæg, afholdes af staten som tilskud m.v. i medfør af lov om godkendelse af han-

delsskoler, tekniske skoler samt maskinmester- og maskinistiskoler og tilskud m.v. til disse.

Forslaget skønnes samlet at være udgiftsneutralt for staten.

Forslagets betydning for de enkelte uddannelser

Landbrugsteknikeruddannelsen:

Uddannelsen foregår i dag under højskoleloven, hvilket ud fra et uddannelsesmæssigt og fagligt synspunkt virker umotiveret, da højskoleloven ikke er beregnet på faglige uddannelser, men snarere almen-dannende oplysning.

Højskolelovens anvendelse som lovgrundlag for landbrugsteknikeruddannelsen medfører, at uddannelsen kunne blive karakteriseret som en privat uddannelse, der ikke er anerkendt af det øvrige uddannelsessystem. Den nylige placering under Kulturministeriet og de manglende muligheder for meritoverførsel bortset fra enkelte fag på merkonomniveau kan nemt bekræfte dette indtryk f.eks. hos arbejdsgivere uden forhåndskendskab til uddannelsen.

Adgangskravet til landbrugsteknikeruddannelsen er folkeskolens udvidede afgangsprøve i visse fag samt »det grønne bevis«, en uddannelse, som er oprettet af landbrugsorganisationerne. I modsætning til andre teknikeruddannelser som f.eks. gartneriteknikeruddannelsen opfylder tillærte medarbejdere, som har gennemgået jordbrugets arbejdsmarkedsuddannelse, eller EFG-uddannede dyrebrugere og jordbrugsmaskinførere ikke optagelsesbetingelserne til studiet.

Den enkelte skole nedsætter et kursusudvalg for hver faglig linje. De studerende er ikke repræsenteret i kursusudvalget, som heller ikke er paritetisk sammensat, men består af repræsentanter for landbo- og husmandsforeningerne, statslige forsøgsinstitutioner, Jordbrugsteknikere i Danmark og skolens lærere.

Skolen indstiller censorer til eksamen, og disse besikkes af direktoratet. Skriftlige og mundtlige eksamensprøver udarbejdes af lærere på skolen.